

TWÓRCZY UMYSŁ

MÓJ ZESZYT DZIAŁAŃ

Dofinansowane przez
Unię Europejską

PRZEZ TROCHĘ ROZLANEGO MLEKA

PODSUMOWANIE: Mały Herakles urodził się obdarzony nadludzką siłą. Jego ojciec Zeus chciał uczynić go nieśmiertelnym, karmiąc go piersią przez swoją żonę Herę, ale bez jej wiedzy, aby uniknąć jej gniewu i zazdrości. Zeus czekał, aż jego żona zaśnie, ale siła, z jaką Herakles ssał mleko, była taka, że bogini się obudziła i nagle spowodowała, że mleko trysnęło w niebo, tworząc w ten sposób Drogę Mleczną.

ORYGINALNY TYTUŁ: DROGA MLECZNA

KRAJ POCHODZENIA: GRECJA SŁOWA KLUCZE: MLEKO,
SIŁA, ZAZDROŚĆ

GATUNEK: MIT

WIEK: 5–6 LAT

PRZEZ TROCHĘ ROZLANEGO MLEKA

Dawno temu kapryśni bogowie naśladowali ludzkie postawy, dając się ponieść złości, zawiści czy zazdrości, albo zakochując się tak, jak to czynili i czynią ludzie na ziemi.

Chociaż był ojcem bogów i miał dawać dobry przykład, nawet Zeus posiadał zarówno ludzkie cnoty, jak i ludzkie wady. Jego ludzkie słabości często czyniły go podatnym na działania, które ściągnęły na siebie gniew jego boskiej żony Hery.

Będąc bogiem, zawsze znajdował psotne sposoby na przyciąganie dziewczyn, przebierając się lub zmieniając się innym razem. Przysiągł, że nigdy więcej tego nie zrobi, ale wkrótce zapominał o swoich obietnicach.

W mieście Teby mieszkała piękna królowa Alkmena, żona króla Amfitriona, która była tak piękna, że Zeus zakochał się w niej, gdy tylko ją zobaczył.

„To już ostatni raz”, powiedział sobie, zanim zmienił się w męża królowej. W rzeczywistości Amfitrion wyjechał na wojnę. Zeus, następnie wykorzystując swój dystans, przemienił się w swojego doskonałego sobowtóra, aby oszukać królową. – Myślałam, że wyjechałeś na wojnę – powiedziała. – Zapomniałem cię przytulić – powiedział Zeus, ściskając Alkmenę.

Kiedy więc narodził się Herakles i jego brat bliźniak Ifikles, król i królowa byli zachwyceni, ale z biegiem czasu Alkmena zauważyła, że Herakles był inny, był dzieckiem niezwykłym, obdarzonym zaskakującą siłą.

Czymkolwiek matka dawała mu do zabawy, Herakles łamał to, po prostu chwytając swoimi pulchnymi, silnymi rączkami.

Gdyby rzucił kamieniem, mógłby powalić drzewo. Gdyby skoczył, podłoga by się zatrzęsała. Niczego nie podejrzewająca matka nie mogła zrozumieć, skąd wzięta się ta niesamowita siła i udała się do wróżbity o imieniu Tejrezjasz.

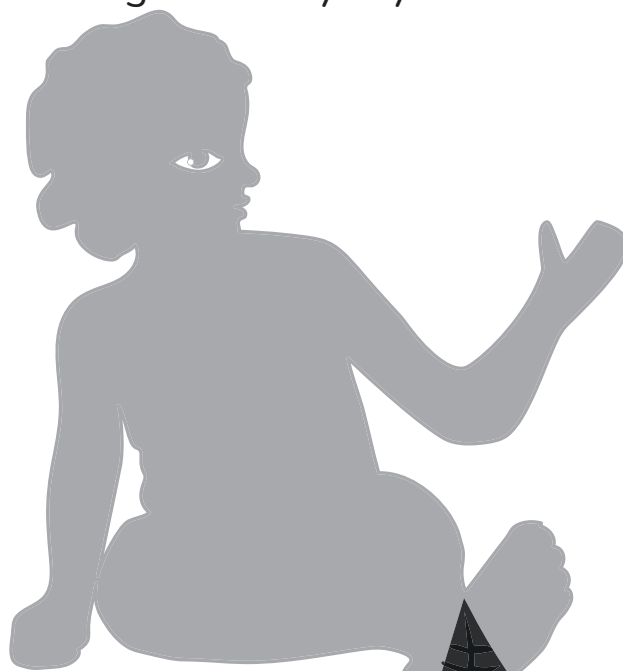

Tejrezjasz był ślepy, ale przejrzał tajemnice: „Moja królowo, syn króla Amfitriona, o którym myślisz, jest w rzeczywistości synem boskiego Zeusa” — powiedział wróżbita. Królowa zbladła ze strachu; gdyby Hera знаła ten sekret, z pewnością by się zemściła. Zdesperowana Alkmena pobiegła do domu, do syna. Podniosła Heraklesa i zabrała go na ukwiecone pole, gdzie, jak wiedziała, bóg często chodził na spacer. Była pewna, że Zeus rozpozna syna i zrobi coś, by mu pomóc.

Tak naprawdę, gdy tylko go zobaczył, Zeus rozpoznał swojego syna, a także zdał sobie sprawę, że chociaż obdarzony wielką siłą, jest wciąż zbyt mały, by zostawić go samego, by stawiał czoła światu. Zeus wezwał Hermesa, który ze wszystkich bogów miał zawsze głowę pełną pomysłów, wynalazków i rozwiązań.

– Co byś zrobił na moim miejscu? zapytał Zeus.

„Zadbałbym o to, aby uczynić go nieśmiertelnym, jest już prawie bogiem... gdyby na przykład mogła być karmiona piersią przez boginię...” zasugerował bystry Hermes.

„Masz rację! Mógłbym to zrobić mojej żonie, która jest matką wszystkich bogów, ale gdybym jej powiedział, że Herakles jest moim synem, rozpętałaby piekło...”

„Lepiej nie!” – zgodził się ze strachem Hermes, przypominając sobie wszystkie wybuchy gniewu Hery.

„Ale nie musimy jej mówić, kim jest to dziecko. Poczekajmy, aż zaśnie i dopiero wtedy przywiążmy Heraklesa do jej piersi!”

– Cóż za genialny pomysł – powiedział Zeus z ulgą, klepiąc przyjaciela po ramieniu. „Zrobimy tak, jak radzisz!”

Tymczasem Hera stała pod drzewem kontemplując przeptywające chmury, grzejąc się w ciepłe wiosenne słońca, które cieszyło ją równie radośnie jak śpiew ptaków, który dodawał otuchy jej słodkiemu bezczynności. Poczwała, jak jej powieki stają się ciężkie i powoli zapadła w głęboki sen.

„To jest chwila, na którą czekaliśmy” – szepnął Hermes do Zeusa, który z synem na rękach zaczął cicho zbliżać się do śpiącej żony.

„Cóż, mój mały chłopcze”, powiedział bóg, zwracając się do dziecka, które ani na chwilę nie przestawało skubać brody i włosów, a gdyby Zeus nie był bogiem, z pewnością odczuwałby wielki ból.

„Teraz damy ci trochę mleka, pij ile możesz, to boskie mleko! Pamiętaj jednak, rób to delikatnie...” powiedział, delikatnie kładąc syna w ramionach żony, która dalej błogo spała.

Herakles spojrzał na piękną boginię, która nie była jego matką, i zdziwiony ponownie spojrzał na Zeusa.

„Ssij mleko! Dalej!” szepnął Zeus ponaglając go, wkładając kciuk do buzi, by pokazać synowi, co ma robić.

Herakles zrozumiał i rzucił się głową naprzód na pierś Hery, ssąc z całej siły.

Hera cofnęła się od bólu, jaki jej to zadał, i gestem, jakby próbowała odgonić trzmiela, odrzuciła od siebie Heraklesa.

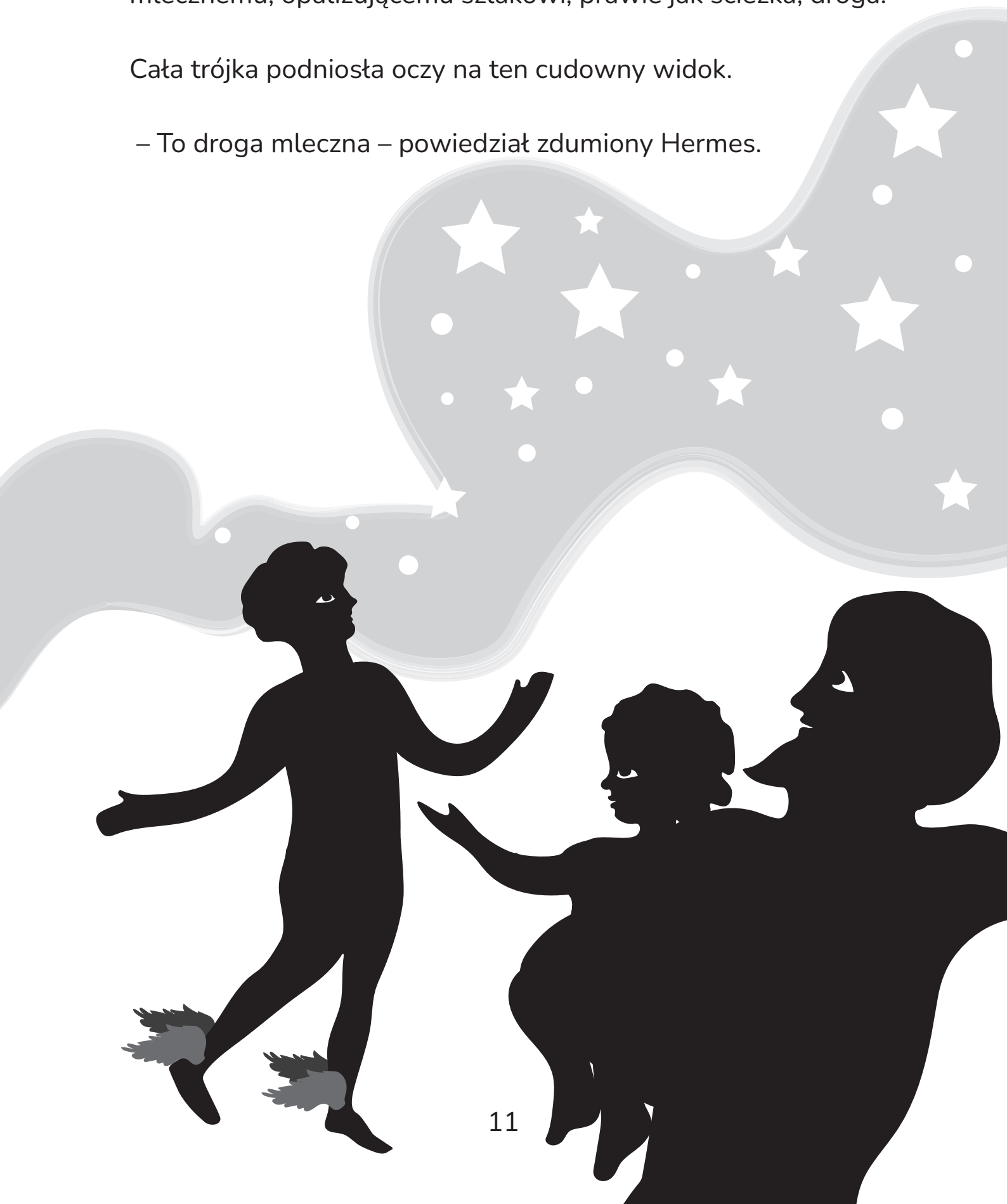
Gdy dziecko wślizgnęło się w ramiona Zeusa, z piersi Hery wyłynął strumień mleka. Był tak intensywny, że lał się w niebo, rozpraszając się i rozprzestrzeniając, jakby ktoś wylał na ziemię ogromne wiadro mleka.

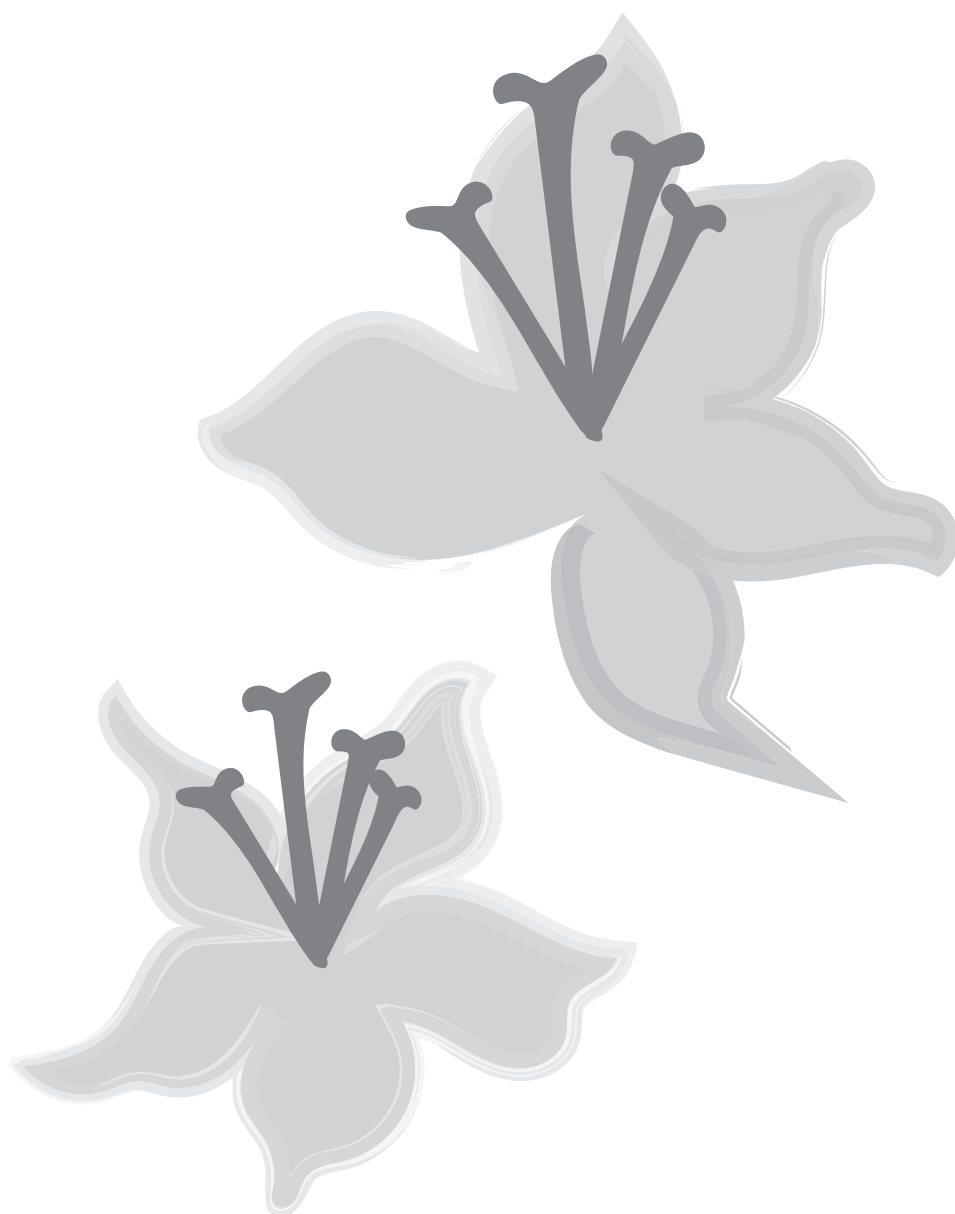
Niebo wchłonęło ten śnieżnobiały płyn jak płamę, ustępując miejsca wielkiemu, podłużnemu polu, świetlistemu, mlecznemu, opalizującemu szlakowi, prawie jak ścieżka, droga.

Cała trójka podniosła oczy na ten cudowny widok.

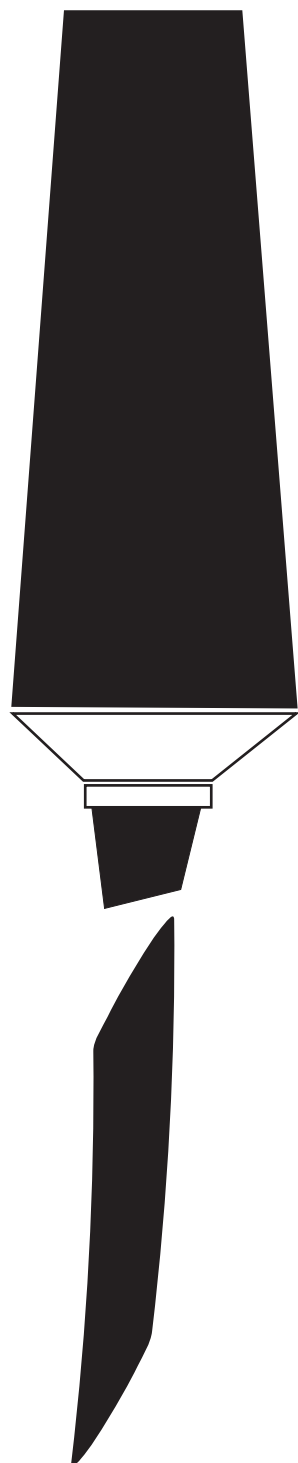
– To droga mleczna – powiedział zdumiony Hermes.

Pozostałe krople mleka spadły na ziemię, wnikając głęboko w ziemię, a białe pachnące lilie natychmiast wyrosły u stóp Hery. Jednak ich piękno nie wystarczyło, aby ugasić gniew Hery!

AKTYWNOŚCI

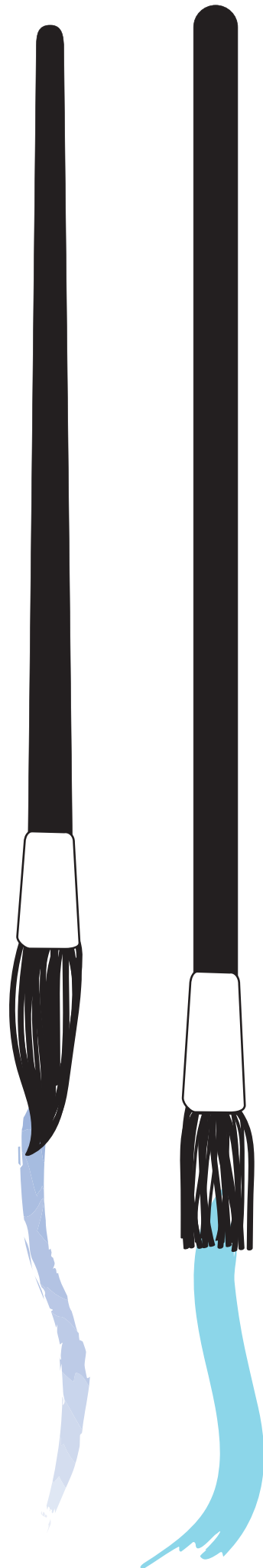

Narzędzia, którymi rysujemy, są ważne. Zdobądź markery z różnymi końcówkami różne końcówki: płaska, okrągła, pędzelkowa. Możesz wybrać czarny lub dowolny inny kolor, który ci się podoba.

Weź też pędzle i akwarele.

Pędzle są potrzebne do pisania znaków tego specjalnego alfabetu.

Jednak na początku możesz używać markerów zakończonych pędzelkiem. Jak wiecie, istnieją różne języki: niektóre są dla nas nieczytelne, ponieważ ich słowa i litery są bardzo różne. Przykładem jest język japoński: ich ideogramy to prawdziwe rysunki, które wyrażają znaczenia.

W szkicowniku narysuj akwarelami
płynącą rzekę.
Obok markerem lub pędzlem
napisz ideogram

rzeka

W szkicowniku narysuj górę.
Obok markerem lub pędzlem
napisz ideogram

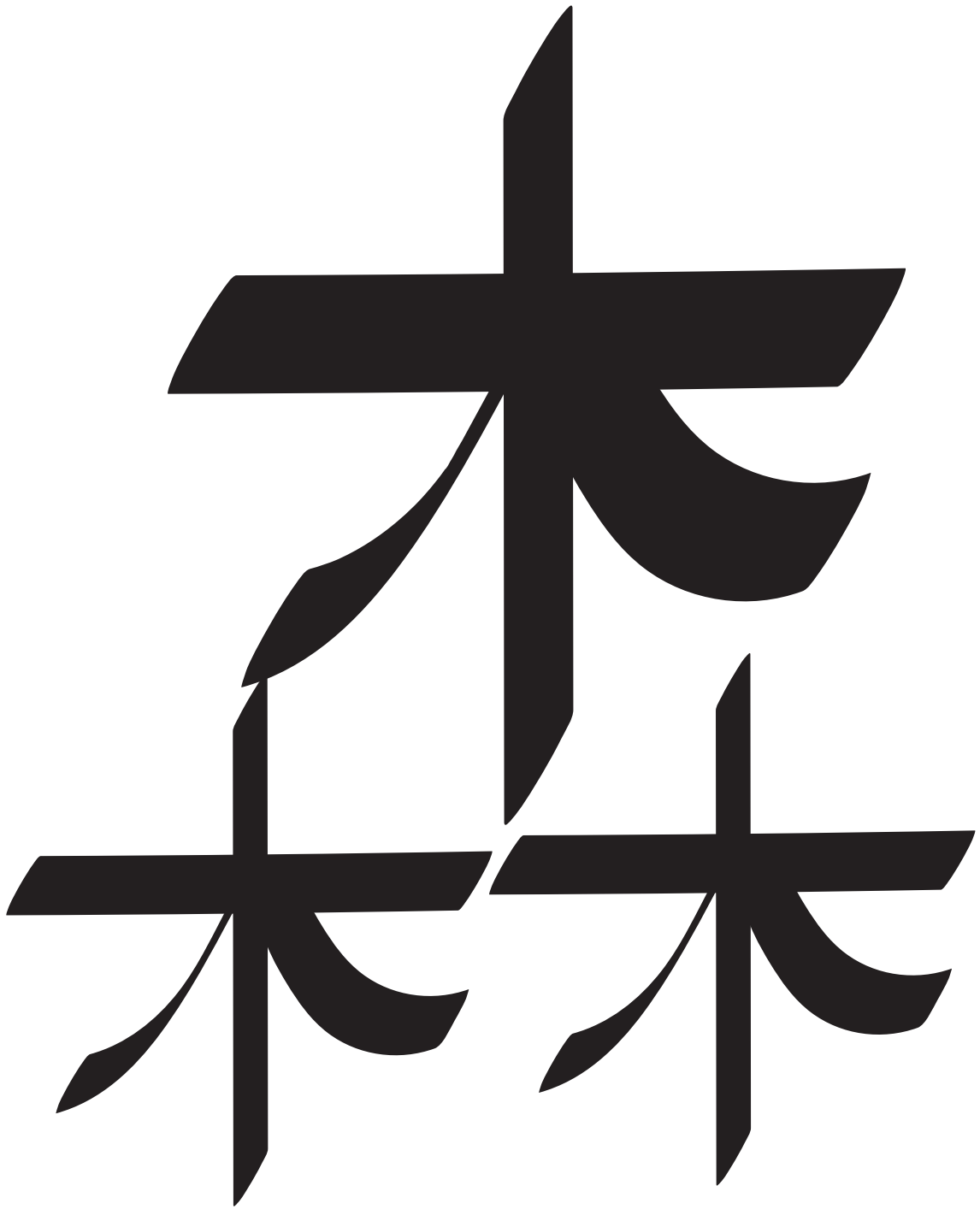

góra

W szkicowniku narysuj górę.
Obok markerem lub pędzlem napisz
ideogram

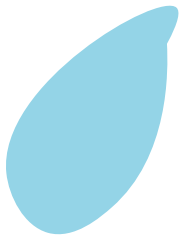

drzewo

Ten ideogram oznacza „las” .

Jak widać, wydaje się, że składa się z trzech różnych drzew.
Narysuj ten ideogram w swoim szkicowniku.

W szkicowniku narysuj krople deszczu.
Napisz deszcz ideogramu.
Oznacza krople spadające z nieba.

deszcz

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Cała zawartość jest dostępna na licencji CC BY-NC-ND 4.0

Projekt STORIAS jest współfinansowany z unijnego programu ERASMUS+.
Jego treść odzwierciedla poglądy autorów i Europejscy Komisja nie ponosi
odpowiedzialności za jakiegokolwiek wykorzystanie zawartych w nich informacji.
(Kod projektu: 2021-1-FR01-KA220-SCH-000029483)